C/2025/5885

2025.11.6.

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

Az uniós zöldkötvény-rendelet egyes jogi rendelkezéseinek értelmezéséről és végrehajtásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

(C/2025/5885)

Ez a gyakran ismételt kérdéseket (GYIK) tartalmazó dokumentum az (EU) 2023/2631 rendelet ([1]) egyes követelményeit hivatott pontosítani. E közlemény célja, hogy támogassa az önkéntes új európai zöldkötvénystandardot végrehajtó érdekelt feleket, és hozzájáruljon az Európai Bizottság arra irányuló erőfeszítéseihez, hogy az EU fenntartható finanszírozási keretét felhasználóbarátabbá tegye.

Az e dokumentumban szereplő GYIK az alkalmazandó jogszabályok egyes meglévő rendelkezéseit teszi egyértelművé. Semmilyen módon nem terjeszti ki az említett jogszabályokból fakadó jogokat és kötelezettségeket, és nem vezet be további követelményeket az érintett gazdasági szereplők és az illetékes hatóságok számára. A GYIK célja, hogy segítse a vállalkozásokat egyes jogi rendelkezések értelmezésében és végrehajtásában. Az uniós jog hitelt érdemlő értelmezése az Európai Unió Bíróságának kizárólagos hatáskörébe tartozik. Az ebben a közleményben ismertetett vélemények nem lehetnek befolyással az Európai Bizottságnak az Európai Unió Bírósága és a nemzeti bíróságok előtt esetleg képviselendő álláspontjára.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2631 rendelete (2023. november 22.) az európai zöldkötvényekről és a környezeti szempontból fenntarthatóként forgalmazott kötvényekre és a fenntarthatósághoz kapcsolódó kötvényekre vonatkozó opcionális közzétételekről (HL L, 2023/2631, 2023.11.30., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2631/oj).

Tartalomjegyzék

Oldal

Az alkalmazandó jogszabályok jegyzéke 3

1. szakasz –Az „európai zöldkötvény” megnevezés használata 4

2. szakasz –A bevételek felhasználása 5

3. szakasz –A bevételek felhasználása/uniós taxonómia 6

4. szakasz –Adatlapok és egyéb közzétételek/tájékoztatók/jegyzés. 9

5. szakasz –Külső felülvizsgálat 12

Alkalmazandó jogszabályok

(EU) 2023/2631 rendelet az európai zöldkötvényekről (a továbbiakban: az EuGB-rendelet)

(EU) 2017/1129 rendelet (a továbbiakban: a tájékoztatóról szóló rendelet) ([2])

A Bizottság (EU) 2019/980 felhatalmazáson alapuló rendelete (a továbbiakban: a tájékoztatóról szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktus) ([3])

(EU) 2017/2402 rendelet (a továbbiakban: az értékpapírosításról szóló rendelet) ([4])

(EU) 2020/852 rendelet (a továbbiakban: taxonómiai rendelet) ([5])

A Bizottság (EU) 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelete (a továbbiakban: a technikai vizsgálati kritériumokról szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktus) ([6])

2013/34/EU irányelv (a továbbiakban: számviteli irányelv) ([7])

2014/65/EU irányelv (a továbbiakban: a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv) ([8])

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1129 rendelete (2017. június 14.) az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2003/71/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 168., 2017.6.30., 12. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1129/oj).

([3]) A Bizottság (EU) 2019/980 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. március 14.) az (EU) 2017/1129 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztató formátuma, tartalma, ellenőrzése és jóváhagyása tekintetében történő kiegészítéséről, valamint a 809/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 166., 2019.6.21., 26. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/980/oj).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2402/oj).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

([6]) A Bizottság (EU) 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. június 4.) az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájáruló és az egyéb környezeti célkitűzéseket jelentősen nem sértő gazdasági tevékenységekkel szemben támasztott követelmények meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapítása érdekében történő kiegészítéséről (HL L 442., 2021.12.9., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/2139/oj).

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről. (HL L 182., 2013.6.29., 19. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (átdolgozás) (HL L 173., 2014.6.12., 349. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

1. SZAKASZ

Az „európai zöldkötvény” megnevezés használata

1. **Átalakítható-e egy meglévő, az uniós taxonómiához teljes mértékben igazodó „zöldkötvény” európai zöldkötvénnyé, például visszamenőleges átcimkézéssel? Mi a helyzet a refinanszírozással?**

Igen, szigorú követelmények betartása mellett elvben át lehet alakítani egy meglévő, az uniós taxonómiához teljes mértékben igazodó „zöldkötvényt” európai zöldkötvénnyé.

Az EuGB-rendelet 3. cikke úgy rendelkezik, hogy az „európai zöldkötvény” vagy „EuGB” megnevezés csak olyan kötvények esetében használható, amelyek megfelelnek az említett rendelet II. címében meghatározott követelményeknek. E követelmények a kötvényekkel kapcsolatos követelményekre, többek között a bevételek felhasználására, az átláthatóságra és a külső felülvizsgálatokra vonatkozó rendelkezéseket tartalmaznak.

Az EuGB-rendelet 10. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az európai zöldkötvények kibocsátóinak ki kell tölteniük az említett rendelet I. mellékletében meghatározott, európai zöldkötvényre vonatkozó adatlapot, és az európai zöldkötvény kibocsátása előtt be kell szerezniük a külső felülvizsgáló pozitív véleményét. Ezen túlmenően a 14. cikk (1) bekezdése előírja, hogy a kibocsátónak a tájékoztatóról szóló rendelet értelmében tájékoztatót kell közzétennie (ha tájékoztatóra van szükség), és meg kell határoznia bizonyos feltételeket, többek között azt, hogy a kötvényeket a tájékoztató egészében „európai zöldkötvényként” vagy „EuGB”-ként kell megnevezni.

Ahhoz, hogy egy meglévő, az uniós taxonómiához teljes mértékben igazodó „zöldkötvényt” európai zöldkötvénnyé lehessen alakítani, teljesülniük kell az EuGB-rendelet követelményeinek, beleértve a fent említett követelményeket is, mielőtt az átalakítás hatályba lépne. Az átcímkézés előtt a kibocsátónak többek között: i. ki kell töltenie az adatlapot és pozitív külső felülvizsgálati véleményt kell szereznie az adott dokumentumról; ii. naprakésszé kell tennie a tájékoztatóról szóló rendelet alapján kiadott meglévő tájékoztatót; és iii. biztosítania kell, hogy a befektetők időben, egyértelműen és pontosan tájékoztatást kapjanak az átalakításról. A kibocsátónak azt is biztosítania kell, hogy a befektetők tisztában legyenek a kötvény státuszára vonatkozó valamennyi információval és az ahhoz kapcsolódó új és frissített dokumentációval, és hozzáférjenek azokhoz. Ez elengedhetetlen a félreértések elkerüléséhez és a befektetők félrevezetésének megakadályozásához.

Amint azt az Európai Bizottság az Európai Értékpapírpiaci Hatóság (ESMA) által benyújtott „Kérdések és válaszok” dokumentumra ([9]) adott válaszában kijelentette, a kibocsátók e kötvények kibocsátása előtt a tájékoztatóról szóló rendelet vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően közölhetik és reklámozhatják az „európai zöldkötvény” vagy „EuGB” megnevezés tervezett használatát. Ebből következik, hogy erre az átalakítás előtt is sor kerülhet, amennyiben a kibocsátók nem vezetik félre a befektetőket a külső felülvizsgálat és az illetékes hatóságok által a tájékoztató frissítésére vonatkozóan végzett vizsgálat lehetséges eredményét illetően.

Ami a refinanszírozást illeti, a kibocsátó kibocsáthat európai zöldkötvényt egy meglévő más típusú „zöldkötvény” felváltására, feltéve, hogy erre az EuGB-rendelet 3. cikkének megfelelően kerül sor.

2. **Milyen következményekkel jár, ha a kibocsátó az európai zöldkötvény kibocsátásakor megfelel az EuGB-rendeletnek, de megállapítást nyer, hogy a kötvény futamideje alatt egy későbbi időpontban megsérti a rendeletet? Mi történne például akkor, ha a kibocsátást követő felülvizsgálat megállapítaná, hogy a bevételek felhasználása nem felel meg az EuGB-rendelet 4–8. cikkének?**

Az EuGB-rendelet 3. cikke értelmében, ha megállapítást nyer, hogy egy kibocsátó megsértette a II. cím valamely rendelkezését, elveszíti az „európai zöldkötvény” vagy „EuGB” megnevezés használatához való jogot, és szankcióval is sújtható. Az illetékes hatóságok e tekintetben fennálló hatáskörét az EuGB-rendelet 45. és 49. cikke határozza meg.

Az EuGB-rendelet 3. cikke kimondja, hogy az „európai zöldkötvény” vagy „EuGB” megnevezés csak olyan kötvények esetében használható, amelyek megfelelnek az említett rendelet II. címében meghatározott követelményeknek. Ez a kötvény teljes futamideje alatt érvényes. Következésképpen, ha a kibocsátó nem felel meg az ott meghatározott követelményeknek, a szóban forgó kötvényt már nem lehet „európai zöldkötvény”-ként vagy „EuGB”-ként megnevezni. Ez lenne a helyzet például akkor, ha a kibocsátást követő felülvizsgálat azt állapítaná meg, hogy a bevételek felhasználása nem felel meg a 4–8. cikkben meghatározott követelményeknek.

([9]) ESMA Q&A on the interaction between the EU Green Bond Regulation (EuGBR) and the Prospectus Regulation (Az ESMA által készített „Kérdések és válaszok” az uniós zöldkötvény-rendelet és a tájékoztatóról szóló rendelet közötti kölcsönhatásról), 2025. június 6. (ESMA_QA_2254).

Ezenkívül az EuGB-rendelet felhatalmazza a kibocsátó szerinti tagállamnak a tájékoztatóról szóló rendelet 31. cikke alapján kijelölt illetékes hatóságát arra, hogy közigazgatási szankciókat szabjon ki és egyéb közigazgatási intézkedéseket hozzon az európai zöldkötvények kibocsátóival szemben, többek között az EuGB-rendelet II. címének 2. fejezete, valamint 18. és 19. cikke szerinti kötelezettségeik megsértése miatt (kivéve azokat az eseteket, amikor a kibocsátó a tájékoztatóról szóló rendelet 1. cikke (2) bekezdésének b) és d) pontja hatálya alá tartozik). Értékpapírosítási kötvények esetében az értékpapírosításról szóló rendelet 29. cikkének (5) bekezdésével összhangban kijelölt illetékes hatóságok felügyelik, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők eleget tesznek-e az EuGB-rendelet II. címének 2. fejezete, valamint 18. és 19. cikke szerinti kötelezettségeiknek.

2. SZAKASZ

A bevételek felhasználása

3. A „fokozatos megközelítés” szerint fordíthatók-e az európai zöldkötvényből származó bevételek az európai zöldkötvény kibocsátása előtt teljesített hitelfolyósításokra (pénzügyi eszközök)?

Az EuGB-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerinti „fokozatos megközelítés” értelmében az európai zöldkötvények kibocsátói a bevételeket az európai zöldkötvény kibocsátása után legfeljebb öt évvel keletkezett pénzügyi eszközökre fordíthatják, feltéve, hogy azokat a taxonómiai követelményeknek megfelelően használják fel. A rendelkezés nem zárja ki, hogy a kibocsátók a bevételeket az európai zöldkötvény kibocsátása előtt keletkezett pénzügyi eszközökre fordítsák, amennyiben ezek az eszközök megfelelnek a taxonómiai követelményeknek.

4. A „portfólióalapú megközelítés” szerint felhasználható-e az európai zöldkötvény a kibocsátó meglévő pénzügyi eszközeinek fedezésére?

Az EuGB-rendelet 4. cikkének (2) bekezdése szerinti „portfólióalapú megközelítés” lehetővé teszi, hogy az európai zöldkötvények kibocsátói az egy vagy több forgalomban lévő európai zöldkötvényből származó bevételeket a taxonómiai követelményekkel összhangban állóeszközökből vagy pénzügyi eszközökből álló portfólióhoz rendeljék. A rendelkezés nem zárja ki, hogy az említett kibocsátók a bevételeket az európai zöldkötvény kibocsátása előtt keletkezett pénzügyi eszközökre fordítsák, amennyiben ezek az eszközök megfelelnek a taxonómiai követelményeknek.

5. Az EuGB-rendelet 4. cikkével összefüggésben lehetővé teszi-e az EuGB-rendelet, hogy ugyanaz a kibocsátó bizonyos európaizöldkötvény-kibocsátások esetében „fokozatos megközelítést”, más európaizöldkötvény-kibocsátások esetében pedig „portfólióalapú megközelítést” alkalmazzon? Kombinálhatja-e a kibocsátó a két megközelítést egyetlen kibocsátáson belül?

Az EuGB-rendelet nem zárja ki, hogy az európai zöldkötvény kibocsátója egyes európaizöldkötvény-kibocsátások esetében a „fokozatos megközelítést”, más kibocsátások esetében pedig a „portfólióalapú megközelítést” válassza. A két megközelítést azonban nem lehet egyetlen kibocsátáson belül kombinálni. Az EuGB-rendelet 4. cikkének (1) bekezdése meghatározza, hogy az európai zöldkötvény kibocsátójának hogyan kell az ilyen kötvényből származó bevételeket a „fokozatos megközelítés” szerint felhasználnia. A 4. cikk (2) bekezdése, valamint a (12) és (16) preambulumbekezdés szerint a „portfólióalapú megközelítés” az ugyanazon kibocsátó által kibocsátott egy vagy több (de nem feltétlenül az összes) európai zöldkötvény esetében alkalmazható. Ez azt jelenti, hogy a kibocsátók dönthetnek úgy is, hogy az egy vagy több forgalomban lévő európai zöldkötvényből származó bevételeket a „portfólióalapú megközelítés” szerint állóeszközökből vagy pénzügyi eszközökből álló portfólióhoz rendelik.

A „portfólióalapú megközelítést” a „fokozatos megközelítés” alternatívájaként kell értelmezni, tekintettel a kettő közötti alapvető különbségekre: a „fokozatos megközelítés” szerint a bevételeket fokozatosan használják fel mindaddig, amíg a kötvény révén bevont teljes összeget fel nem használják az elfogadható eszközökre és/vagy kiadásokra. Minden éves allokációs jelentésben be kell mutatni az egyes európai zöldkötvények esetében addig felhasznált összes bevételt, így ha egy kibocsátó több európai zöldkötvényt bocsát ki a „fokozatos megközelítés” szerint, azok mindegyikét a megfelelő eszközeihez és kiadásaihoz kell rendelni. Ezzel szemben a „portfólióalapú megközelítés” az elfogadható eszközök teljes állományának és a forgalomban lévő európai zöldkötvények értékének egyensúlyban tartásán alapul, ahelyett, hogy a kötvényből származó meghatározott bevételeket meghatározott eszközökre kellene fordítani. Az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlapnak és az éves allokációs jelentéseknek az EuGB-rendelet I. és II. mellékletében szereplő mintadokumentumai ezért előírják a kibocsátók számára, hogy jelezzék, melyik megközelítést választották egy adott kibocsátáshoz.

6. **A „portfólióalapú megközelítés” szerint a portfólióban lévő állóeszközök vagy pénzügyi eszközök összértékének a kötvény futamideje alatt mindenkor meg kell-e haladnia az európai zöldkötvények összértékét, illetve az európai zöldkötvények kibocsátói felhasználhatják az első allokációs jelentésig tartó időszakot vagy az allokációs jelentések közötti időszakokat arra, hogy kiegészítsék eszközeiket és teljesítsék az allokációs követelményeket?**

Az EuGB-rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a kibocsátók az európai zöldkötvényből származó bevételeket a „portfólióalapú megközelítésnek” megfelelően használják fel, a 11. cikk alapján minden 12 hónapos időszakra vonatkozóan elkészített allokációs jelentésben bizonyítaniuk kell, hogy az eszközök összértéke meghaladja az európai zöldkötvények összértékét. Ez rugalmasságot biztosít a kibocsátók számára, mivel csak évente egyszer kell tájékoztatniuk a befektetőket. Ezért lehetségesnek tűnik, hogy az eszközportfólió értéke az adatszolgáltatási időszakban ideiglenesen a forgalomban lévő európai zöldkötvények értéke alá csökkenjen. Ugyanakkor a jelentős ingadozások problémákat jelezhetnek, például az elfogadható eszközök kiválasztásával és kezelésével, vagy a kibocsátó részéről az elkötelezettség hiányával kapcsolatban.

Az allokációs jelentéseket az európai zöldkötvényből származó bevételek teljes felhasználásáig minden 12 hónapos időszak tekintetében közzé kell tenni. A „portfólióalapú megközelítést” alkalmazó kötvények esetében a teljes kötvényportfóliót minden évben „újraallokáltnak” kell tekinteni, tükrözve a portfólió esetleges dinamikus jellegét. Bármikor új eszközök kerülhetnek a portfólióba, míg a régebbiek (hitelek esetében) visszafizethetők vagy eltávolíthatók a portfólióból (például azért, mert már nem minősülnek a taxonómiához igazodónak). Ezért a „portfólióalapú megközelítés” szerint közzétett minden allokációs jelentés külső felülvizsgálatot igényel, kivéve azokat az eseteket, amikor az eszközportfólió allokációjában nem történik változás. A 11. cikk (6) bekezdése értelmében a külső felülvizsgálónak különös figyelmet kell fordítania azokra az eszközökre, amelyek nem szerepeltek egyik korábban közzétett allokációs jelentésben sem.

7. **Szükség van-e kibocsátást követő felülvizsgálatra, ha a portfólió nem változott, de az eszközportfólió értéke a visszafizetések miatt csökkent?**

Nem, ha a portfólió nem változott, de az eszközportfólió értéke a visszafizetések miatt csökkent, nincs szükség az allokációs jelentés külső felülvizsgálatára. Az EuGB-rendelet 11. cikkének (6) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a „portfólióalapú megközelítés” szerint kibocsátott európai zöldkötvényekre vonatkozó allokációs jelentések külső felülvizsgálatára nincs szükség, ha az allokációs jelentés által lefedett időszakban az eszközportfólió allokációjában nem történt változás, és a portfólió egyetlen eszközét sem változtatták meg, illetve nem változtatták meg a portfolió egyetlen eszközének allokációját sem az előző allokációs jelentés által lefedett időszakhoz képest.

Az EuGB-rendelet 11. cikke (6) bekezdésének második albekezdése értelmében ilyen esetben a kibocsátónak az allokációs jelentésében nyilatkoznia kell arról, hogy a portfólió módosításának hiánya miatt nem kerül sor kibocsátást követő felülvizsgálatra. A visszafizetések nem eredményezhetik azt, hogy az allokációs jelentésben az eszközök összértéke alacsonyabb, mint a forgalomban lévő európai zöldkötvények összértéke, amint azt a 4. cikk (2) bekezdésének második albekezdése előírja.

3. SZAKASZ

A bevételek felhasználása/uniós taxonómia

8. **A „fokozatos megközelítés” szerint tőkekiadások (CAPEX) esetében nincs visszatekintési időszak. Ez azt jelenti-e, hogy csak az európai zöldkötvény kibocsátása után felmerülő új CAPEX elfogadható?**

Az EuGB-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja nem ír elő visszatekintési időszakot CAPEX esetében. Ez azt jelenti, hogy csak az európai zöldkötvény kibocsátása után felmerülő új CAPEX elfogadható. A kibocsátó az európai zöldkötvény kibocsátását követő minden évben és annak lejáratáig az adott európai zöldkötvényből befolyt bevételeket tőkekiadások finanszírozására fordíthatja.

9. **Mire terjed ki a 15 %-os rugalmassági keret?**

Az EuGB-rendelet 5. cikke értelmében az európai zöldkötvények kibocsátói a bevételek legfeljebb 15 %-át olyan gazdasági tevékenységekre fordíthatják, amelyek tekintetében az európai zöldkötvény kibocsátásának időpontjáig nem léptek hatályba taxonómiai technikai vizsgálati kritériumok, vagy nemzetközi támogatással – többek között klímafinanszírozással és hivatalos fejlesztési támogatással – összefüggő tevékenységekre. Ezeknek a gazdasági tevékenységeknek meg kell felelniük a taxonómiai rendelet követelményeinek. E tevékenységeknek lényegesen hozzá kell járulniuk a taxonómiai rendelet 10–16. cikkében meghatározott 6 környezeti célkitűzés valamelyikéhez, nem sérthetik jelentősen a taxonómiai rendelet 17. cikkében meghatározott többi célkitűzést, és azokat a taxonómiai rendelet 18. cikke szerinti minimális biztosítékokkal összhangban kell végezni.

Az EuGB-rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében azon gazdasági tevékenységeknek, amelyekre nem vonatkoznak technikai vizsgálati kritériumok, adott esetben meg kell felelniük a technikai vizsgálati kritériumokról szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktus I. mellékletének A., B., C. és D. függelékében meghatározott, a jelentős károkozás elkerülését célzó általános kritériumoknak is.

Azokat a gazdasági tevékenységeket, amelyek vonatkozásában nem léptek hatályba technikai vizsgálati kritériumok, olyan tevékenységeknek kell tekinteni, amelyek nem tartoznak a taxonómiai rendeletet kiegészítő, releváns meglévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá, azaz olyan tevékenységeknek, amelyek az európai zöldkötvény kibocsátásának időpontjában nem minősülnek taxonómiához igazíthatónak. A nemzetközi klímafinanszírozás többek között magában foglalja az EuGB-rendelet 5. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett tevékenységeket.

10. **A rugalmassági keret hatálya alá tartozó gazdasági tevékenységek tekintetében bizonyítani kell, hogy azok lényegesen hozzájárulnak egy vagy több környezeti célkitűzéshez, és e környezeti célkitűzések egyikét sem sértik jelentősen. Technikai vizsgálati kritériumok hiányában hogyan kell a külső felülvizsgálóknak elvégezniük ezt az értékelést?**

Az EuGB-rendelet 1–3. mellékletében közzétett, az európai zöldkötvényekre vonatkozó közzétételi mintadokumentumok úgy rendelkeznek, hogy amennyiben a kibocsátó a rendelet 5. cikkével összhangban használja fel a bevételeket, ismertetnie kell az ilyen eltérést, az érintett tevékenységeket és – amennyiben rendelkezésre áll – az ilyen tevékenységek finanszírozására szánt bevételek becsült százalékos arányát összesen és tevékenységenkénti alapon, annak lebontására is kiterjedően, hogy az EuGB-rendelet 5. cikke (1) bekezdésének mely pontját (pontjait) alkalmazzák. A kibocsátóknak továbbá magyarázattal kell szolgálniuk arra, hogy a technikai vizsgálati kritériumok miért nem alkalmazhatók, és milyen módon kívánják biztosítani, hogy az említett tevékenységek megfeleljenek az EuGB-rendelet 5. cikke (3) és (4) bekezdésének, valamint a taxonómiai rendelet 3. cikke a), b) és c) pontjának.

A kibocsátóknak és a külső felülvizsgálóknak ezért az érintett tevékenységeket a taxonómiai rendelet 10–16. cikkében, illetve 17. cikkében meghatározott, a különböző környezeti célkitűzésekhez való lényeges hozzájárulásra és azok jelentős megsértésére vonatkozó követelmények alapján kell értékelniük. Ezen értékelés céljából a kibocsátók és a külső felülvizsgálók hivatkozhatnak az Európai Bizottság által a jelentős károkozás elkerülését célzó elv konkrét uniós finanszírozási programok szerinti alkalmazására vonatkozóan közzétett technikai iránymutatásra ([10]).

Emellett a kibocsátók és a külső felülvizsgálók figyelembe vehetik a nyilvánosan elérhető nem hivatalos technikai iránymutatásokat és eszközöket is. Az Európai Bizottság Közös Kutatóközpontja például két jelentést tett közzé, amelyek felvázolják a különböző taxonómiai célkitűzésekhez való lényeges hozzájárulás különböző módjait ([11]). A Bizottság a taxonómiáról szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban ismertetett megközelítést követte.

Végezetül a kibocsátók és a külső felülvizsgálók figyelembe vehetik a Bizottság megfelelő független tanácsadó szakértői csoportjai, például a fenntartható finanszírozással foglalkozó technikai szakértői csoport és a fenntartható finanszírozással foglalkozó platform által kiadott értékelési ajánlásokat.

11. **Hogyan kell a szuverén kibocsátóknak igazodniuk a minimális biztosítékokhoz?**

Az uniós taxonómia követelményei a tevékenységet végző gazdasági szereplő típusa szerinti megkülönböztetés nélkül alkalmazandók. A szuverén kibocsátóknak ezért alkalmazniuk kell a minimális biztosítékokat. A fenntartható finanszírozással foglalkozó platform a minimális biztosítékokról szóló zárójelentésében ([12]) nem hivatalos technikai ajánlásokat adott ki a minimális biztosítékok alkalmazásáról, beleértve a szuverén kibocsátóknak, valamint az önkormányzatoknak és a regionális hatóságoknak szóló külön iránymutatást is.

([10]) E tekintetben lásd: technikai iránymutatás a jelentős károkozás elkerülését célzó elv Szociális Klímaalapról szóló rendelet szerinti alkalmazásához, amely az alábbi internetcímen érhető el: C_202501596HU.000101.fmx.xml.

([11]) E tekintetben lásd: JRC Publications Repository – Substantial contribution to climate change mitigation – a framework to define technical screening criteria for the EU taxonomy (Az éghajlatváltozás mérsékléséhez való lényeges hozzájárulás – az uniós taxonómia technikai vizsgálati kritériumainak meghatározását célzó keret), valamint JRC Publications Repository – Development of the EU Sustainable Finance Taxonomy – A framework for defining substantial contribution for environmental objectives 3-6 (Az uniós fenntartható finanszírozási taxonómia kidolgozása – A 3–6. környezeti célkitűzéshez való lényeges hozzájárulás meghatározását célzó keret).

([12]) E tekintetben lásd: Final Report on Minimum Safeguards (A minimális biztosítékokról szóló zárójelentés).

12. **A szuverén kibocsátók kiadásai tartalmazhatnak támogatásokat. Hogyan kell a szuverén kibocsátónak bizonyítania, hogy a támogatások tekintetében igazodik a jelentős károkozás elkerülését célzó elvhez, mivel maga a beruházás harmadik fél tulajdonában van?**

Az EuGB-rendelet 4. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a szuverén kibocsátó az általa kibocsátott európai zöldkötvényekből származó bevételeket a közkiadások meghatározott típusaira, például támogatásokra is fordíthatja, feltéve, hogy a bevételeket a taxonómiai követelményeknek megfelelően használják fel, azaz a támogatásokat egyértelműen a taxonómiához igazodó célokra kell fordítani. Ez vonatkozhat például a szolárpaneleket vagy hőszivattyúkat telepítő háztartások számára elkülönített támogatásokra. A szuverén kibocsátónak a támogatás nyújtásakor értékelnie kell, hogy a támogatás kedvezményezettje megfelel-e a minimális biztosítékoknak. A szuverén kibocsátónak biztosítania kell, hogy a szóban forgó támogatásokat kizárólag ezekre a célokra használják fel, és ezt megfelelően be kell mutatnia a vonatkozó európai zöldkötvény(ek)re vonatkozó közzétételeiben. Ezért az EuGB-rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt eltérés nem alkalmazható az általános támogatásokra.

13. **Hogyan kell a szuverén kibocsátónak értelmeznie az adatlapon szereplő átállási terveket? Önkéntes-e a terv a szuverén kibocsátó számára? A nemzeti klímaterv beletartozik-e a hatályba?**

A szuverén kibocsátók nem tartoznak a számviteli irányelv hatálya alá. Mivel a tagállamok nemzeti klímatervei a számviteli irányelv 19a. és 29a. cikke értelmében funkcionálisan egyenértékűek a vállalatok átállási terveivel, az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlap „Az átállási tervekre mutató link” információs részében említettek szerint önkéntesen közzétett átállási tervnek minősülhetnek.

14. **Az EuGB-rendelet 8. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben, a „portfólióalapú megközelítés” szerint akkor is alkalmazni kell-e a szerzett jogokat, ha egy vagy több kötvényt a vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok módosításának időpontját követően bocsátottak ki?**

A „portfólióalapú megközelítés” szerint a szerzett jogok akkor is alkalmazandók, ha egy vagy több kötvényt a vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok módosításának időpontját követően bocsátanak ki, mivel a kötvény kibocsátásának időpontja e megközelítés szerint irreleváns.

Az EuGB-rendelet 4. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a kibocsátók az egy vagy több forgalomban lévő európai zöldkötvényből származó bevételeket a „portfólióalapú megközelítést” követve használhatják fel, azaz állóeszközökből vagy pénzügyi eszközökből álló portfólióhoz rendelhetik. Ezeknek az eszközöknek meg kell felelniük a taxonómiai követelményeknek, beleértve a taxonómiai rendelet 10. cikkének (3) bekezdése, 11. cikkének (3) bekezdése, 12. cikkének (2) bekezdése, 13. cikkének (2) bekezdése, 14. cikkének (2) bekezdése vagy 15. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott technikai vizsgálati kritériumokat.

Tekintettel arra, hogy az alkalmazandó technikai vizsgálati kritériumok módosíthatók, az EuGB-rendelet 8. cikke bizonyos fokú rugalmasságot vezet be. A portfólióalapú megközelítést alkalmazó kibocsátók tekintetében a 8. cikk (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a kibocsátók csak azokat az eszközöket szerepeltethetik portfóliójukban, amelyeknél az alapul szolgáló gazdasági tevékenység igazodik az allokációs jelentés közzétételének napját megelőző hét év során bármikor alkalmazandó technikai vizsgálati kritériumokhoz. Következésképpen, az EuGB-rendelet (18) preambulumbekezdésében foglaltak szerint, ha az európai zöldkötvény által finanszírozott bármely eszköz nem igazodik a módosított technikai vizsgálati kritériumokhoz, az legfeljebb hét évig továbbra is része lehet a finanszírozott eszközállománynak.

Ez azt jelenti, hogy a kibocsátónak hét év állna rendelkezésére ahhoz, hogy eltávolítsa az európai zöldkötvény szempontjából elfogadható eszközök portfóliójából mindazokat az eszközöket, amelyek nem igazodnak a módosított technikai vizsgálati kritériumokhoz. Ha a kibocsátó már teljes mértékben kihasználja zöldeszköz-portfólióját az európai zöldkötvények kibocsátására, előfordulhat, hogy a kibocsátónak a hét év alatt kevesebb európai zöldkötvényt kell kibocsátania, vagy a felülvizsgált kritériumokhoz igazodó új zöld eszközöket kell létrehoznia annak biztosítása érdekében, hogy azok megfeleljenek az EuGB-rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében meghatározott követelményeknek.

4. SZAKASZ

Adatlapok és egyéb közzétételek/tájékoztatók/jegyzés

15. **Az EuGB-rendelet előírja, hogy az európai zöldkötvények kibocsátóinak az I., II. és III. mellékletben szereplő mintadokumentumokat kell használniuk az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlapjukhoz, allokációs jelentéseikhez és hatásjelentéseikhez. Ezzel szemben e dokumentumok külső felülvizsgálatának csak a IV. melléklet „elemeit" kell tartalmaznia. Figyelembe véve ezeket az eltérő követelményeket, mennyire szigorúan kell követni az I., II., III. és IV. mellékletben szereplő mintadokumentumokat? Például a közzétett dokumentumnak követnie kell-e az egyes vonatkozó mellékletekben szereplő pontos sorrendet és címsorokat, vagy elegendő-e az előírt elemeket tartalmaznia, függetlenül a sorrendtől vagy a formázástól?**

Az EuGB-rendelet 10. cikke (1) bekezdésének a) pontja, 11. cikkének (1) bekezdése és 12. cikkének (1) bekezdése előírja az európai zöldkötvények kibocsátói számára, hogy az e kötvényekkel kapcsolatos különböző kibocsátást megelőző és követő közzétételekhez az I., II. és III. mellékletben szereplő mintadokumentumokat használják. Amint azt az EuGB-rendelet (21) preambulumbekezdése kiemeli, a jogi keret tartalmazza a mintadokumentumokat annak biztosítása érdekében, hogy a befektetők hozzáférhessenek az európai zöldkötvényekből származó bevételek tervezett és tényleges felhasználásának értékeléséhez és az ilyen kötvények egymással való összehasonlításához szükséges valamennyi információhoz. A kibocsátókat ezért arra ösztönzik, hogy azonos címsorokat és sorrendet alkalmazva kövessék a mintadokumentumok szerkezetét. A sorrend módosítható, de ha a kibocsátó úgy dönt, hogy eltér a sorrendtől, az egyes címsoroknak és elemeknek továbbra is szerepelniük kell az adott közzétételi dokumentumban, és az információkat koherens, egyértelmű és nem félrevezető módon kell megjeleníteni.

Ami a külső felülvizsgálatokat illeti, az EuGB-rendelet 10. cikke (3) bekezdésének b) pontja, 11. cikke (8) bekezdésének c) pontja és 12. cikke (3) bekezdésének c) pontja előírja, hogy az adatlap, az allokációs jelentés és a hatásjelentés külső felülvizsgálatának tartalmaznia kell „a IV. mellékletben meghatározott elemeket". A IV. melléklet címe a kibocsátást megelőző, a kibocsátást követő vagy a hatásjelentésre vonatkozó felülvizsgálatok „tartalmára" utal. Ebből következik, hogy mindaddig, amíg a külső felülvizsgálók felülvizsgálataikban figyelembe veszik a IV. mellékletben meghatározott elemeket, az általuk választott módon szabadon bemutathatják azokat.

16. **Az EuGB-rendelet 10. cikke szerint a külső felülvizsgálónak (az allokációs és hatásjelentéssel ellentétben) azt is értékelnie kell, hogy az I. mellékletnek megfelelően töltötték-e ki az adatlapot, de a IV. melléklet nem ír elő erre vonatkozó nyilatkozatot. Ennek ellenére benyújthat-e a külső felülvizsgáló nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy az adatlap megfelel az I. mellékletnek?**

Mivel az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlap I. mellékletnek való megfelelése a külső felülvizsgáló által végzett értékelés részét képezi, ebből az következik, hogy a külső felülvizsgáló a felülvizsgálatába belefoglalhat egy erre vonatkozó nyilatkozatot. Az EuGB-rendelet 10. cikke (3) bekezdésének a) és b) pontja úgy rendelkezik, hogy az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlap kibocsátást megelőző felülvizsgálatának tartalmaznia kell annak értékelését, hogy a kibocsátó a 4–8. cikknek és az I. mellékletnek megfelelően töltötte-e ki ezt az adatlapot, valamint az említett rendelet IV. mellékletében meghatározott elemeket.

17. **Van-e korlátozás az adatlapon feltüntetendő tervezett kibocsátási időszak hosszára vonatkozóan? Ha nem kerül sor kibocsátásra, meddig érvényes az adatlap?**

Az EuGB-rendelet nem írja elő, hogy az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlapnak lejárati dátummal kell rendelkeznie.

Az EuGB-rendelet 10. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint az európai zöldkötvényt kibocsátani kívánó jogalanynak a kibocsátás előtt ki kell töltenie a rendelet I. mellékletében szereplő mintadokumentum szerinti zöldkötvény-adatlapot. Ez a mintadokumentum előírja, hogy a kibocsátónak – amennyiben rendelkezésre áll – fel kell tüntetnie a kibocsátás tervezett időpontját vagy időszakát. Az EuGB-rendelet nem határoz meg korlátozásokat a kibocsátási időszak hosszára, sem arra vonatkozóan, hogy az adatlap meddig marad érvényben. Az EuGB-rendelet 15. cikke (1) bekezdésének a) pontja azonban előírja, hogy a kibocsátónak a kibocsátás előtt közzé kell tennie a kitöltött adatlapot, valamint az ezen adatlaphoz kapcsolódó, kibocsátást megelőző felülvizsgálatot és az arra a weboldalra mutató linket, ahol a tájékoztató megtekinthető (ha a tájékoztatóról szóló rendelet alapján tájékoztatót tesznek közzé).

Az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlap közzétételét és/vagy reklámcélú felhasználását követően a kibocsátó felelőssége annak biztosítása, hogy az adatlapon szereplő információk egyértelműek, pontosak és naprakészek legyenek, beleértve a tervezett kibocsátási időpontra vagy időszakra, valamint a kötvény státuszára és a kibocsátáshoz szükséges dokumentációra vonatkozó esetleges információkat is.

A kötvények kibocsátása előtt közzétett dokumentumok nem vezethetik félre a befektetőket olyan szempontok tekintetében, mint a kibocsátás időpontja, valamint az adatlap külső felülvizsgálatának és az illetékes hatóságok által a tájékoztató tervezetére vonatkozóan vizsgálatnak (ha tájékoztatóra van szükség) a lehetséges eredménye. A kibocsátó felelőssége annak biztosítása, hogy a befektetők befektetési döntéseiket az európai zöldkötvénnyel kapcsolatos dokumentumok, többek között az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlap alapján hozhassák meg.

18. **Meddig érvényes a kibocsátást megelőző felülvizsgálat? Érvényes lesz-e az adatlapon szereplő teljes kibocsátási időszakra? Ha az adatlap több kibocsátásra is kiterjed, szükség lesz-e külön vagy aktualizált felülvizsgálatra?**

A kibocsátást megelőző felülvizsgálatnak tartalmaznia kell annak értékelését, hogy a kibocsátó kitöltötte-e az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlapot, valamint az EuGB-rendelet IV. mellékletében meghatározott elemeket. Az adatlap kibocsátást megelőző felülvizsgálata ellenére a kibocsátóknak továbbra is teljesíteniük kell kötelezettségeiket, beleértve a taxonómiához való igazodással kapcsolatos kötelezettségeket is.

Az EuGB-rendelet 10. cikke (1) bekezdésének b) pontja előírja, hogy a kibocsátás előtt a kibocsátóknak gondoskodniuk kell az európai zöldkötvényre vonatkozó kitöltött adatlap kibocsátást megelőző, külső felülvizsgálatáról; az adatlapot külső felülvizsgálónak pozitív véleménnyel kell ellátnia. A 15. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint a kibocsátónak a kötvény kibocsátása előtt más dokumentumokkal együtt közzé kell tennie ezt a kibocsátást megelőző felülvizsgálatot. A 38. cikk (1) bekezdésének a) pontja előírja, hogy a külső felülvizsgálóknak az érintett kötvény kibocsátását megelőző észszerű időn belül közzé kell tenniük az általuk kiadott, kibocsátást megelőző felülvizsgálatot.

Az EuGB-rendelet nem határozza meg a kibocsátást megelőző felülvizsgálat érvényességi idejét. Ezért feltételezhető, hogy az az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlapon feltüntetett teljes kibocsátási időszakot lefedi, amennyiben a kibocsátási időszakot feltüntették. Ha azonban a kibocsátást megelőző felülvizsgálat befejezése és a kibocsátás között lényeges információkat érintő változás történik, ezt mind az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlapnak, mind a kibocsátást megelőző felülvizsgálatnak egyértelmű és érthető módon tükröznie kell a befektetők számára. Az EuGB-rendelet IV. mellékletében szereplő, a kibocsátást megelőző felülvizsgálatok tartalmára vonatkozó mintadokumentum kifejezetten előírja, hogy a külső felülvizsgálóknak adott esetben közzé kell tenniük a felülvizsgálat legutóbbi aktualizálásának időpontját és az aktualizálás okát részletező magyarázatot.

Hasonlóképpen, ha az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlap az EuGB-rendelet 10. cikkének (2) bekezdésével összhangban több kibocsátásra is kiterjed, mind az adatlapnak, mind a kibocsátást megelőző felülvizsgálatnak naprakész, egyértelmű és pontos információkat kell nyújtania a befektetők számára minden egyes kibocsátásról. Ha ez az eredeti dokumentációval nem valósítható meg megbízhatóan, mind az adatlapot, mind a kibocsátást megelőző felülvizsgálatot felül kell vizsgálni, és a változásokról egyértelmű és nem félrevezető módon tájékoztatni kell a befektetőket.

19. **A szuverén kibocsátók általában adagolt kibocsátásokat alkalmaznak kötvények esetében. Hogyan tudja kezelni az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlap az európai zöldkötvények adagolt kibocsátásait? Felhasználhatja-e a kibocsátó ugyanazt az adatlapot egy meglévő európai zöldkötvény adagolt kibocsátásai esetében?**

Igen, a kibocsátó használhatja ugyanazt a zöldkötvény-adatlapot egy meglévő európai zöldkötvény adagolt kibocsátásai esetében, amennyiben minden adagolt kibocsátás megfelel az adatlapon (és az EuGB-rendeletben) meghatározott információknak. Egy adatlap egy vagy több kötvénykibocsátásra is kiterjedhet.

Az adagolt kibocsátások lehetővé teszik a szuverén kibocsátók számára, hogy egy meglévő kibocsátásból több kötvényt értékesítsenek. Feltételezhető, hogy ezek a kibocsátások az EuGB-rendelet 10. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartoznak, ami azt jelentené, hogy egy meglévő kötvény esetében adagolt kibocsátásokat alkalmazó kibocsátó ugyanazt az adatlapot használhatja, mint az európai zöldkötvény meglévő kibocsátásához. Ha azonban a kibocsátást megelőző felülvizsgálat befejezése és a kibocsátás között lényeges információkat érintő változás történik, ezt mind az adatlapnak, mind a kibocsátást megelőző felülvizsgálatnak egyértelmű és érthető módon tükröznie kell a befektetők számára. Ez szükségessé teheti az adatlap és kibocsátást megelőző felülvizsgálat frissítését vagy felülvizsgálatát.

20. **Milyen mértékben kombinálhatja a kibocsátó az európai zöldkötvényekkel kapcsolatos konkrét közzétételeket, például az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlapot más közzétételekkel, például egy szélesebb körű zöldkötvénykerettel? Beszámolhat-e a kibocsátó egyetlen allokációs jelentésben több forgalomban lévő zöldkötvényről, amelyek olyan kötvényeket is magukban foglalnak, amelyek nem minősülnek európai zöldkötvénynek?**

Az európai zöldkötvényekkel kapcsolatos közzétételek kiegészíthetők más közzétételekkel, amennyiben a befektetők egyértelműen azonosítani tudják az EuGB-rendelettel kapcsolatos információkat, és hogy az információk megfelelnek az EuGB-rendelet valamennyi követelményének. Az EuGB-rendeletben elő nem írt információk nem szoríthatják háttérbe az európai zöldkötvényekkel kapcsolatos kötelező közzétételeket, nem készülhetnek az EuGB-rendeletben meghatározott követelményekkel ellentétes alapon, és nem tüntethetők fel hangsúlyosabb módon, mint az európai zöldkötvényekre vonatkozó kötelező közzétételek.

A zöldkötvénykeretek olyan eszközök, amelyeket a „zöldkötvények” kibocsátói széles körben használnak az átláthatóság megteremtése érdekében. E keretek célja a befektetők tájékoztatása arról, hogy a zöldkötvényekből vagy a zöldkötvényprogramokból származó bevételeket hogyan használják fel, és általában információkat tartalmaznak a jelentéstételről, valamint arról, hogy a kötvények vagy kötvényprogramok milyen szerepet játszanak a kibocsátó általános fenntarthatósági stratégiájában. Ezeket a kereteket gyakran független felülvizsgálatnak vetik alá. Az ilyen kereteket azonban általában nem egy szabályozott keretnek megfelelően dolgozták ki, ezért nem minősülnek szabályozott dokumentumnak.

Az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlap – bár bizonyos tekintetben hasonló ezekhez a keretekhez – az európai zöldkötvények kibocsátásához szükséges külön dokumentum, ahogyan az az EuGB-rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében szerepel. Az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlapoknak a rendelet I. mellékletében biztosított egységes mintadokumentumával az európai zöldkötvényekre vonatkozó keret az ilyen kötvényekre vonatkozóan megadott információk egységesítésére törekszik. A cél annak biztosítása, hogy a befektetők azonnal hozzáférhessenek a könnyen összehasonlítható információkhoz. A mintadokumentum 8. szakasza lehetővé teszi a kibocsátók számára, hogy az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlapot további releváns információkkal egészítsék ki. Ide tartozhatnak a más típusú dokumentumokra, például a zöldkötvénykeretre, a kibocsátó általános fenntarthatósági stratégiájára vagy a fenntarthatósági jelentésekre való hivatkozások. Az ilyen kiegészítő információkhoz való hozzáférés biztosítása hasznos lehet a befektetők számára a befektetési döntések meghozatalakor. Emellett azt tükrözi, hogy az európai zöldkötvénystandard párhuzamosan létezik majd a piaci normákkal és a kibocsátók egyéb zöld- vagy fenntartható kötvényeivel.

Ugyanakkor a kibocsátók felelőssége annak biztosítása, hogy a befektetőknek nyújtott valamennyi információ egyértelmű legyen, és lehetővé tegye számukra, hogy megalapozott döntéseket hozzanak. A kifejezetten egy európai zöldkötvény vagy európaizöldkötvény-sorozat kibocsátásához kapcsolódó információkat ezért nem szabad más közzétételekkel, például egy zöldkötvénykerettel kombinálni oly módon, hogy az félrevezethesse a befektetőket. Ez vonatkozik például a különböző dokumentumoknak a kibocsátók honlapján történő közzétételére és bemutatására, ahol a befektetők számára egyértelműen és könnyen érthetőnek kell lennie, hogy az egyes dokumentumok mire vonatkoznak. Az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlapoknak, a külső felülvizsgálatoknak vagy a kifejezetten egy vagy több európaizöldkötvény-kibocsátáshoz kapcsolódó egyéb dokumentumoknak a más típusú zöldkötvényekhez kapcsolódó zöldkötvénykeretbe való, megfelelő magyarázat nélküli egyszerű beillesztése megtévesztő lehet a befektetők számára. A kibocsátóknak ezért tartózkodniuk kell ettől. Tartózkodniuk kell továbbá attól, hogy az „európai zöldkötvény” vagy „EuGB” megnevezést más típusú zöldkötvények nevével kombinálják.

Ezenkívül az EuGB-rendeletben előírt zöldkötvény-adatlapok, allokációs és hatásjelentések célja, hogy kifejezetten az európai zöldkötvényekre vonatkozóan biztosítsák a közzétételeket az I–III. mellékletben szereplő mintadokumentumok felhasználásával. Ez egyértelműen kitűnik e mintadokumentumok címéből („Európai zöldkötvényre vonatkozó adatlap”, „Az európai zöldkötvényre vonatkozó éves allokációs jelentés”, „Az európai zöldkötvényre vonatkozó hatásjelentés”). Ez azt jelenti, hogy a kibocsátók nem használhatják az EuGB-rendelet I., II. és III. mellékletében szereplő mintadokumentumokat a megfelelő kibocsátást megelőző és követő közzétételekhez olyan kötvények esetében, amelyek nem minősülnek európai zöldkötvénynek.

21. **Bevezethető-e az európai zöldkötvény valamely multilaterális kereskedési rendszerbe (MTF), vagy az európai zöldkötvények kizárólag szabályozott piacokra vezethetők-e be?**

A kibocsátók bizonyos feltételek teljesülése esetén bevezethetik az európai zöldkötvényt valamely multilaterális kereskedési rendszerbe.

Az EuGB-rendelet 14. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az „európai zöldkötvény” vagy „EuGB” megnevezés használatához a kibocsátónak a tájékoztatóról szóló rendelet alapján tájékoztatót kell közzétennie (a 14. cikk (2) bekezdése mentesíti a tájékoztatóról szóló rendelet 1. cikke (2) bekezdése b) és d) pontjának hatálya alá tartozó kötvényeket e követelmény alól).

A tájékoztatóról szóló rendelet 3. cikkének (1) és (3) bekezdése előírja, hogy tájékoztatóra van szükség, ha a kibocsátó értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlatot kíván tenni vagy értékpapírokat kíván bevezetni az Unióban található valamely szabályozott piacra. A tájékoztatóról szóló rendelet 1. cikkének (4) bekezdése mentességet biztosít e követelmény alól, különösen akkor, ha a kibocsátó kizárólag minősített befektetőknek ajánlja fel az értékpapírokat, vagy ha legalább 100 000 EUR egységenkénti címletértékű tulajdonviszonyt megtestesítőnek nem minősülő értékpapírokat ajánl fel. Ezek a mentességek – különösen a 100 000 EUR összegű minimális címlet – a kötvénypiacokon használt tipikus mentességek, amelyek biztosítják, hogy a kötvényeket ne ajánlják fel lakossági befektetőknek. A zöldkötvényeket jellemzően csak szakmai befektetőknek értékesítik.

A tájékoztatóról szóló rendelet a szabályozott piacot a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjára, a „multilaterális kereskedési rendszer”-t vagy „MTF”-et pedig az említett irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 22. pontjára hivatkozva határozza meg.

A multilaterális kereskedési rendszereket illetően a tájékoztatóról szóló rendelet (14) preambulumbekezdése kimondja, hogy az értékpapíroknak valamely multilaterális kereskedési rendszerbe való bevezetése, illetve a vételi és eladási árak közzététele önmagában nem tekintendő nyilvános értékesítésre történő értékpapír-ajánlattételnek, ezért erre nem alkalmazandó a tájékoztató készítésének e rendelet szerinti követelménye. A tájékoztatóról szóló rendelet 4. cikke úgy rendelkezik, hogy mentesség esetében a kibocsátó önkéntes alapon is készíthet tájékoztatót. A 4. cikk különösen egyértelművé teszi, hogy amennyiben az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattétel mentességet élvez a tájékoztató közzétételére vonatkozó kötelezettség alól az 1. cikk (4) bekezdése szerint, a kibocsátó önkéntes alapon is közzétehet tájékoztatót.

Mivel az európai zöldkötvények kibocsátóinak a tájékoztatóról szóló rendelet értelmében tájékoztatót kell kiadniuk (ha tájékoztatóra van szükség), ebből az következik, hogy vagy az ezen európai zöldkötvényekre vonatkozó nyilvános ajánlatot kell tenniük, vagy kérelmezniük kell az említett európai zöldkötvények szabályozott piacra való bevezetését, vagy olyan helyzetben kell lenniük, amikor a tájékoztatóról szóló rendelet alapján mentesülnek a tájékoztató közzététele alól, de ennek ellenére úgy döntenek, hogy önkéntesen közzéteszik azt. Ez azt jelenti, hogy az európai zöldkötvény akkor vezethető be valamely multilaterális kereskedési rendszerbe, ha a kibocsátó kizárólag minősített befektetőknek ajánlja fel az európai zöldkötvényt, vagy egységenként 100 000 EUR összegű minimális címletet vezet be. Ilyen esetben a kibocsátó a tájékoztatóról szóló rendelet 4. cikke szerint önkéntes alapon készít tájékoztatót. Továbbá, ha a kibocsátó a 100 000 EUR összegű minimális címlet lehetőségét választja, a tájékoztatóról szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktus 8. és 16. cikkével összhangban a tulajdonviszonyt megtestesítőnek nem minősülő nagykereskedelmi értékpapírokra vonatkozó, egyszerűsített formátumú tájékoztatót is használhatja.

A tájékoztatóról szóló rendelet 4. cikkének (2) bekezdésével összhangban és figyelembe véve az EuGB-rendelet 14. cikkének (1) bekezdését, ha az európai zöldkötvény kibocsátója önkéntesen készít tájékoztatót, akkor arra a tájékoztatóra a tájékoztatóról szóló rendelet valamennyi rendelkezése vonatkozik, ideértve azt is, hogy a tájékoztató a tájékoztatóról szóló rendelet 2. cikkének m) pontjával összhangban meghatározott illetékes hatóság jóváhagyását igényli és az említett illetékes hatóság felügyelete alá tartozik.

5. SZAKASZ

Külső felülvizsgálat

22. **Az EuGB-rendelet I. mellékletében szereplő, zöldkötvény-adatlapra vonatkozó mintadokumentum szerint a kibocsátónak információkat kell szolgáltatnia, „amennyiben rendelkezésre állnak”. Amennyiben ezek az információk nem állnak rendelkezésre, hogyan kell kezelnie ezt a kibocsátónak és/vagy a külső felülvizsgálónak, például ha egy adatlap több kibocsátásra vonatkozik? Ami a kibocsátás időpontját illeti, a kibocsátónak fel kell tüntetnie, „amennyiben rendelkezésre áll”, a IV. melléklet azonban előírja, hogy az egyes adatlapokra vonatkozó felülvizsgálati jelentésben fel kell tüntetni a kibocsátás konkrét időpontját. Milyen információt kell feltüntetni a felülvizsgálati jelentésben, ha a kibocsátás időpontja nem áll rendelkezésre? Továbbá, ha az információ a kibocsátás időpontjában nem áll rendelkezésre, de a jelentéstétel időpontjában rendelkezésre áll: helyes-e azt feltételezni, hogy elegendő az allokációs jelentésben rendelkezésre álló információra való hivatkozás?**

Az EuGB-rendelet I. mellékletében szereplő, zöldkötvény-adatlapra vonatkozó mintadokumentum lehetővé teszi egyes adatpontok kihagyását, ha azok nem állnak rendelkezésre a kötvény kibocsátásakor. Ez lehet a helyzet például akkor, ha egy adatlap több kibocsátásra vonatkozik, és a későbbi kibocsátásokra vonatkozó bizonyos információk még nem ismertek.

Mivel az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlap fontos közzétételi dokumentum, amely azt hivatott elősegíteni, hogy a befektetők megalapozott döntéseket hozzanak, döntő fontosságú, hogy a kibocsátók mindent megtegyenek annak érdekében, hogy a lehető legtöbb információt bocsássák rendelkezésre. Ez magában foglalhatja annak kijelentését, hogy a hiányzó információkat a kibocsátást követő közzétételekben, azaz az allokációs és hatásjelentésekben fogják közzétenni.

A külső felülvizsgálók felelősek – az EuGB-rendelet 10. cikkének (1) és (3) bekezdésében említett, kibocsátást megelőző felülvizsgálat során – annak értékeléséért, hogy a kibocsátók mindent megtettek-e annak érdekében, hogy a lehető legtöbb információt bocsássák rendelkezésre. Kellő részletességgel be kell mutatniuk azt is, hogy hogyan jutottak arra a következtetésre, hogy bizonyos információk nem álltak rendelkezésre az európai zöldkötvényre vonatkozó adatlap felülvizsgálatakor és közzétételekor. Ez magában foglalhat egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a külső felülvizsgálat befejezésekor a kibocsátás időpontjára vonatkozó információ nem állt rendelkezésre.

23. **Milyen típusú véleményeket lehet kiadni az európai zöldkötvényekkel kapcsolatos közzétételekről? Van-e elvárt bizonyossági szint?**

Bevett gyakorlat, hogy a zöld és más típusú fenntartható kötvények kibocsátói második fél általi véleményt vagy ellenőrzést kérnek az ilyen kötvényekhez kapcsolódó közzétételeikről. A különböző típusú szolgáltatók különböző véleményeket kínálnak, míg egyes konkrét szereplők korlátozott vagy kellő bizonyosságot nyújtanak. Az e szervezetek irányítására, szervezetére és munkájára vonatkozó harmonizált szabályok vagy standardok hiánya megnehezítheti a befektetők számára a fenntarthatónak címkézett kötvények összehasonlítását.

A biztonság, a bizalom és az összehasonlíthatóság fokozása érdekében az EuGB-rendelet ezért uniós szintű követelményeket és felügyeletet határoz meg az európai zöldkötvényekre vonatkozó független vélemények tekintetében. A cél annak biztosítása, hogy a független felülvizsgálatot kínáló vállalkozások jól szervezettek legyenek, és képesek legyenek minőségi munkát végezni. Ebben az összefüggésben a külső felülvizsgálók olyan vállalatok, amelyek konkrét szolgáltatásokat nyújtanak az európai zöldkötvények tekintetében, azaz felülvizsgálják azokat a közzétételeket, amelyeket e kötvények kibocsátóinak az EuGB-rendelet értelmében meg kell adniuk. Az EuGB-rendelet követelményeket állapít meg a külső felülvizsgálók szervezetére és magatartására vonatkozóan, azonban nem nyújt vagy ír elő konkrét bizonyossági szintet, sőt semmilyen bizonyosságot. Ezért az európai zöldkötvényekre vonatkozó keret alapján készített valamennyi külső felülvizsgálat azonos értékkel bír.

Ezenkívül az EuGB-rendelet IV. mellékletében szereplő, a kibocsátást megelőző, a kibocsátást követő vagy a hatásjelentésre vonatkozó felülvizsgálatok tartalmáról szóló mintadokumentum 2. szakasza előírja a következő beillesztését: „nyilatkozat arról, hogy ez a felülvizsgálat a külső felülvizsgáló független véleménye, amelyre csak korlátozott mértékben szabad támaszkodni”.

24. **Milyen mértékben vehető figyelembe az auditornak az uniós taxonómiához való igazodásról szóló véleménye (a taxonómiai rendelet alapján) a kibocsátást megelőző felülvizsgálathoz vagy a kibocsátást követő közzétételek felülvizsgálatához? A külső felülvizsgálónak továbbra is teljes körű, külön értékelést kell-e készítenie? Támaszkodhat-e a kibocsátást követő közzétételekre vonatkozó felülvizsgálato(ka)t készítő felülvizsgáló a várható igazodásnak az adatlap külső felülvizsgálója által készített kezdeti értékelésére, vagy új „utólagos értékelést” kell készítenie a kiadások igazodásáról?**

Az EuGB-rendelet 10–12. cikke meghatározza azokat a követelményeket, amelyek szerint a kibocsátóknak el kell készíteniük az európai zöldkötvényekre vonatkozó legfontosabb közzétételeket – az adatlapot, az allokációs és hatásjelentést –, valamint az első kettő külső felülvizsgálatának beszerzésére vonatkozó kötelezettséget (az adatlap esetében pozitív véleménnyel). Ezek a követelmények tartalmazzák azokat a kulcsfontosságú pontokat is, amelyeket a vonatkozó külső felülvizsgálatoknak tartalmazniuk kell, valamint a külső felülvizsgálatoknak az EuGB-rendelet IV. mellékletében meghatározott tartalmát. A külső felülvizsgálónak ezért teljeskörűen értékelnie kell a kibocsátó által készített minden közzétételi dokumentumot.

A felülvizsgálatok elvégzése során a külső felülvizsgáló szabadon konzultálhat és figyelembe vehet számos információt, amelyek között szerepelhet például az auditor véleménye a kibocsátónak az uniós taxonómiához való igazodásáról. Az EuGB-rendeletben előírt konkrét közzétételeket azonban a rendelet vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kell biztosítani, és minden közzétételt önmagában kell értékelni.

Ez azt is jelenti, hogy az allokációs vagy a hatásjelentés külső felülvizsgálata nem támaszkodhat csupán az adatlap külső felülvizsgálatára. Minden közzététel esetében külön értékelésre van szükség (kivéve az EuGB-rendelet 11. cikke (6) bekezdése második albekezdésében foglalt eseteket). Az említett rendelet 11. cikke (8) bekezdésének b) pontja szerint az allokációs jelentés külső felülvizsgálatának tartalmaznia kell annak értékelését, hogy a kibocsátó a kötvényből származó bevételeket a 10. cikkben említett, európai zöldkötvényre vonatkozó adatlapon meghatározottak szerint használta-e fel, ami egyértelműen megmutatja, hogy a külső felülvizsgáló nem támaszkodhat csupán az említett adatlapnak a kibocsátás előtt, tehát az allokáció előtt elkészített külső felülvizsgálatára.